

[Poul Dam.]

gøres en helt anden indsats, men man skal jo spare, og man sparer her på aldeles forkerte steder.

Argumentationen er den samme som den, man i mange år har brugt til at forhindre, at der kom et blad om radio og TV, en helt forstandig og fornuftig indsats for, at radio og TV kunne blive til endnu større gavn for befolkningen. Man har det i Sverige til stor glæde for befolkningen; her har man af en eller anden sparsommelighedsdille eller af et eller andet konkurrencehensyn ikke villet gennemføre det.

Jeg kan alligevel ikke gå ind for det forslag, som hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen har fremsat. Jeg tror nemlig ærligt talt, at dette blad ud over at blive meget dyrt — og det vil jeg da gerne indrømme, det koster en frygtelig masse penge — vil blive dødsens kedsommeligt. Det skal man gøre med en langt større frihed, en langt større frejdighed. Man skal finde den rette mand til at lave det og tro på, at han kan gøre det med den kombination af objektivitet og evne til at få tingene gjort levende, at få folk gjort optaget af det, som hele dette system med en stor, ligelig sammensat kommission og en halv side til hvert parti osv. aldrig nogen sinde ville garantere.

Jeg håber, at der vil blive nedsat et udvalg, og jeg vil gerne komme med den meget uortodokse idé, at denne sag måske ikke skulle henvises til udvalget for forretningsordenen, men burde henvises til et udvalg, som man burde pålægge partierne — jeg ved godt, at det kan man ikke — at udvælge blandt de yngste af deres medlemmer. Udvalget for forretningsordenen er et meget fornemt udvalg med mange fremragende medlemmer i, både nu og tidligere — jeg har selv siddet der — men det, der er brug for, er nok, at nogle, der ser friskere og nyere på det, som ikke er vænnet så meget til, hvor udmærket det går til herinde, kommer til at se på sager af denne art. Jeg skal ikke stille noget forslag om det, det er en af den slags tanker, som jeg nok tror det vil tage et par år at vinde gehør for, men nu er den i hvert fald fremsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard): Jeg synes, jeg har grund til at takke et par af ordførerne, den socialdemo-

kratisme og den folkesocialistiske i hvert fald.

Hr. Camre var principielt meget positiv, men udtrykte samtidig en vis frygt for, at sådan et folketingsblad endte i papirkurven, og han henviste her til, hvad der skete med jordlovene i 1963. Jeg synes, den sammenligning er noget haltende. Det var fantastisk hjælpest, hvad man gjorde i 1963, da man sendte love ud i deres fulde ordlyd, love, der var skrevet på en sådan måde, at selv mange af tingets medlemmer ville have meget vanskeligt ved at forstå dem, hvis de ikke lige netop beskæftigede sig med det område. Men jeg har sandelig ikke forestillet mig, at et folketingsblad skulle skrives på den måde, at man klippede nogle sider ud af Folketingstidende og trykte dem i det. Så ville forslaget simpelt hen ikke du; det er klart, det kan vi sikkert blive enige om.

Fru Ellen Strange Petersen erkendte, at orienteringen af befolkningen er for ringe, men alligevel gik hun imod vores forslag. Hun kunne ikke forestille sig, at det kunne lade sig gøre på 12 sider at give en nogenlunde ordentlig redegørelse for, hvad der sker her i folkettinget. Dertil vil jeg svare, at fru Ellen Strange Petersen åbenbart som hr. Camre misforstår forslaget lidt. Det er ikke tanken, at alt, skidt og kanel mellem hinanden, skal ud i sådan et blad; det er tanken, at kun væsentlige ting skal omtales. Selvfølgelig kan det give problemer at afgrænse, hvad der er væsentligt og uvæsentligt, men vi har ikke stillet i udsigt, at det skulle være problemløst at lave et blad som det, vi her stiller forslag om.

Fru Ellen Strange Petersen nævner, at det bliver meget svært at få sådan et blad objektivt. Det kan aldrig blive objektivt, men ved redaktionens sammensætning har man tilstræbt at opnå en vis sikkerhed for, at det i hvert fald bliver noget alsidigt, og ved forslaget om, at hvert enkelt parti skal have adgang til at skrive en halv side hver gang, sikrer vi også en vis alsidighed. Men objektivt ville jeg heller aldrig påstå det kan blive. Hvad er objektivt?

I øvrigt vil jeg sige — når man nu fra flere sider taler om, at det kan da vistnok ikke lade sig gøre — at nye tanker mødes næsten altid med den indvending. Her siger man specielt, at folk ikke gider læse det. Jeg